

[Kjær.]

Fra Ministeriet har vi altsaa ikke kunnet faa noget afgørende Svar paa Spørgsmaalet om den absolutte Nødvendighed af disse Arbejders Udførelse, men et andet Sted har vi faaet nogen Besked, nemlig fra Kommunerne. Det er oplyst, at der kun er søgt om Tilskud til Cykle- og Gangstier til et Beløb af 5 Mill. Kr., det vil sige $\frac{1}{25}$ af hele det samlede Beløb, hvorom der er ansøgt, det vil igen sige 4 pCt. Disse 4 pCt. taler efter min Mening deres eget tydelige Sprog, viser, at man derude, hvor man kender Forholdene, ikke først og fremmest vil have anlagt Cykle- og Gangstier. Og hvorfor ikke? Har man ikke Interesse for Færdselssikkerheden derude? Efter min Mening absolut jo. Men naar man ikke i højere Grad, end Tilfældet er, har søgt om at faa anlagt disse Stier, saa er det sikkert af to Grunde.

For det første, fordi man er klar over, at dér, hvor de skulde anlægges, dér, hvor de skulde gøre mest Gavn, dér finder man ikke nogen Plads til dem — det gælder i Byerne, ikke mindst i Byernes Udkanter, og det gælder i Stationsbyerne. Det er den ene Ting, og det næste Forhold, man har taget Hensyn til, er sikkert dette, at man har den Opfattelse, at der er andre Ting, der, ogsaa færdselsmæssigt set, maa gaa foran de her omtalte Arbejder, og dér er der navnlig tænkt fra Kommunernes Side paa Bivejene.

Ogsaa om disse er der i Udvalget givet en Række Oplysninger. Vi har faaet at vide, hvor mange Kilometer der er, vi har faaet at vide, hvor mange Kilometer der skal have fast Belægning, før man kan sige, at Vejnettet er tilstrækkeligt udbygget, og vi har navnlig faaet en Ting at vide, nemlig dette, at det er Overvejsinspektorets Opfattelse, at der skal bruges 125 Mill. Kr., hvis de i Øjeblikket mest paakrævede Arbejder paa vore Biveje skal udføres. Mon det ikke ogsaa af færdselsmæssige Grunde vil være klogt at tage fat paa disse Veje, før man begynder paa Anlægget af Cykle- og Gangstier?

Jeg vil ud fra det her fremførte sige, at den her foreslaaede Lov er baade af færdselsmæssige og beskæftigelsesmæssige Grunde unødvendig, og den er urimelig tillige, fordi man lader Kommunerne delvis betale det, som Staten alene kræver ind. Lad mig her sige, at jeg ikke tager Ændringsforslaget om at give Kommunerne Forhandlingsret for mere, end det er, og det vil ret beset sige ingenting. Det er Ministeriet, der er den stærke Part, det er Ministeriet, der be-

stemmer, og det er Kommunerne, der kommer til at udrede en Del af Udgifterne.

For Sognekommunernes Vedkommende skulde jeg tro, at saadan som Forholdene ligger med Hensyn til Beslaglæggelsen af Motorskatten, vil det blive et Sted omkring de 20 pCt. af Udgifterne, og jeg forstaar, at det for Købstadkommunerne skal være noget lignende, idet det i Betænkningen er sagt, at Socialministeren har erklæret sig villig til at imødekomme et Krav fra Købstadkommunerne om, at de skal have et lignende Tilskud som de øvrige Kommuner. Jeg gaar ud fra, at der med Ordene „øvrige Kommuner“ er sigtet til Sognekommunerne, og jeg vil gerne have dette bekræftet, ligesom jeg gerne vil have at vide, paa hvilken Maade og i Henhold til hvilke Lovparagraffer man vil tilvejebringe denne Lighed.

Hvad jeg har fremført kan sammenfattes i dette, at man ud fra uheldige Principper søger at gennemføre en Lovgivning; der ikke kan siges at være nødvendig, en Lovgivning, der, om den ikke vil betyde mindre Arbejde, saa dog vil betyde mindre nyttigt Arbejde, og derfor maa vi gaa imod. Vi vil undlade at stemme ved Afstemningen om Ændringsforslaget, og vi vil stemme imod Lovforslaget i dets Helhed ved tredie Behandling.

Carsten Raft: Det er naturligt at overlade til den højtærede Minister at diskutere med det ærede Medlem Hr. Kjær om Andragenderne, hvorvidt de er bevilgede eller ej, men jeg antager, man har Pengene og gerne vil have Beskæftigelse i Gang, og naar man lader nogle Andragender flyde, er det rimeligvis, fordi de paagældende Planer ikke er saa tilfredsstillende, som de skal være. Jeg ser ikke noget mærkeligt i det. Jeg tror, man har bedre Arbejder at se hen til, der er f. Eks. de Arbejder, der vil give mere Plan og til en vis Grad opfylde Lovens Formaal, og det er det; det drejer sig om først og fremmest. Det drejer sig i og for sig ikke om Beskæftigelsesproblemalet her, det drejer sig om at bringe Mening i denne Lovgivning. Det blev forudsat i sin Tid, at 35 Mill. Kr. kunde bruges til dette Formaal. Efter de Oplysninger, vi har faaet, er af de bevilgede Penge 1,97 Mill. Kr. brugt. Man kan til en vis Grad sige, at Ministeren har taget fejl i sine Forudsætninger, men da Hovedforudsætningen, den i sin Tid alene nævnte Forudsætning, var Cyklestier, og da af de efterhaanden bevilgede 40 Mill. Kr. ikke engang 2 Mill. Kr. er brugt til Formaalet, vil det være rime-